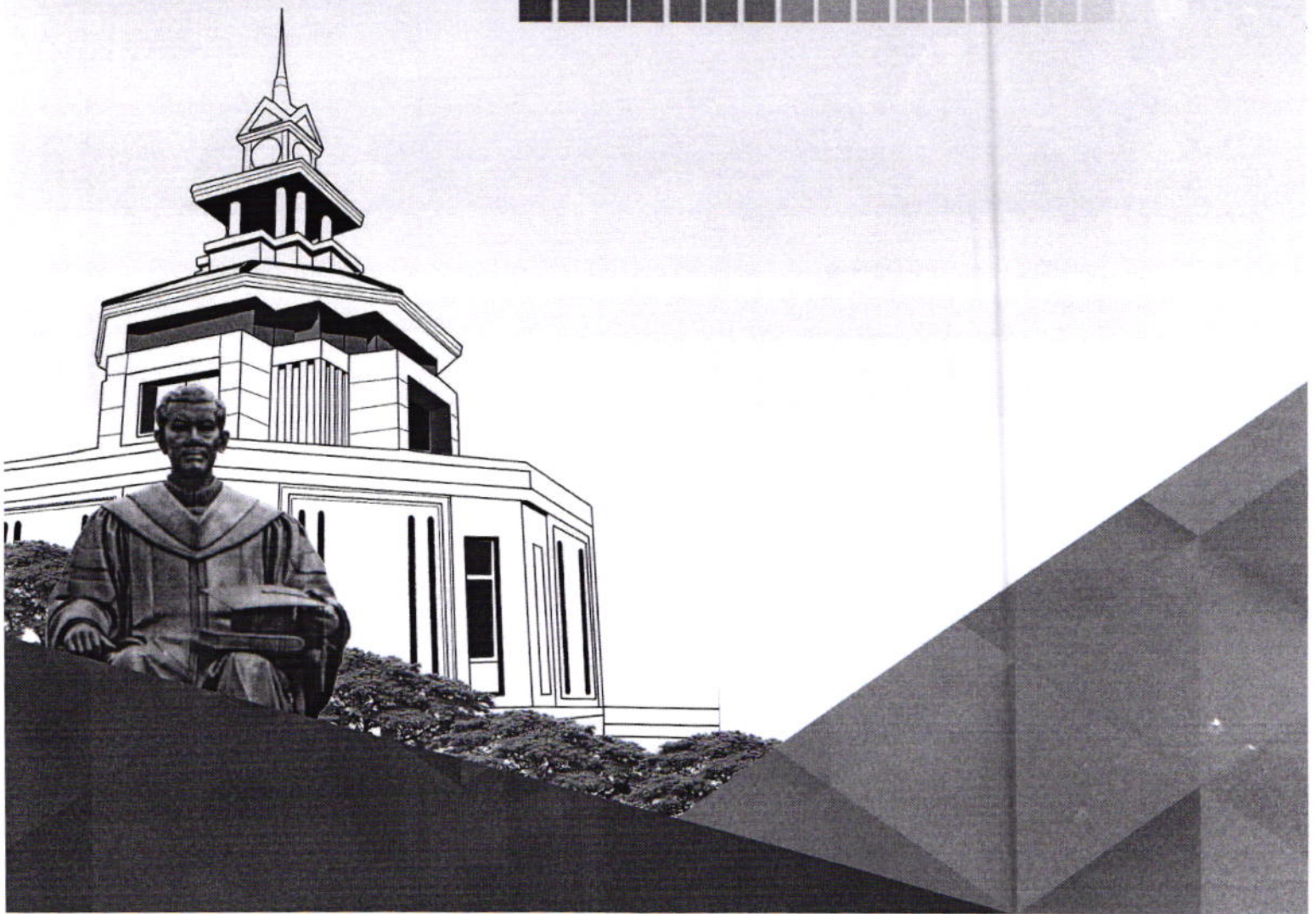

Program & Proceedings
การประชุมวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4

เรื่อง "พลังการเปลี่ยนแปลงสู่การพัฒนาการศึกษาไทย"
 เนื่องในโอกาสครบรอบ 100 ปีชาตกาล ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี
 วันพุธที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2559
 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารจากอธิการบดี	6
สารจากคณบดี	7
กำหนดการ	8
กำหนดการนำเสนอผลงานทางวิชาการ	9
บทความฉบับเต็ม	
เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนอุปกรณ์แท็บเล็ต เรื่อง ห้องครัวตัวน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดย คณาวุฒิ อิมทีสุด, สุธิดา ชัยชมชื่น.....	15
เรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดย จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล.....	19
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเคลื่อนที่ โดย ฐณพงศ์ ศรีภาพสินธุ์, จักรกฤษณ์ โปณะทอง, อรรณพ โพธิสุข, สมสรณุก์ วงษ์อยู่น้อย, ภูริวัตร คัมภีร์ภาพพัฒน์.....	26
เรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารออนไลน์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และสร้างเสริมความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนในจังหวัดเพชรบุรี โดย ฐิตินันท์ นิลนิล.....	35
เรื่อง การพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้สื่อประสม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดย ทิพวรรณ มาลา.....	44
เรื่อง กรอบแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดย ปิยวรรณ รัตนภาณุศร.....	50
เรื่อง ภาวะผู้นำกับการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 โดย ยอดข้าว พลอยสุกใส.....	57
เรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่อง การเขียนตัวโน้ตเบื้องต้น วิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดย โยธิน หวังทรัพย์ทวี.....	70
เรื่อง การใช้สื่อออนไลน์เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ด้านการถ่ายภาพ โดย รัฐพล พรหมมาศ.....	77
เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้วยกระบวนการ e-CLIP โดย อุทิศ บำรุงชีพ, พัทธวีภา โพธิ์ศรี.....	84
เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย กมลชนก ช่วยบุญส่ง.....	95

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
เรื่อง การสร้างกรอบการประเมินที่ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบผสมผสาน เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โดย ธีรายุ อินทร์แปลง, ฤตินันท์ สมุทรทัย.....	102
เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง MY HOMETOWN โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย ชีรวัดน์ มูลเงิน, สุพิชญา โคทวิ, นิตยา สุวรรณศรี.....	111
เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซิปปา ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย รัตติยากร ชินกร.....	117
เรื่อง ผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร โดยใช้การสอนแบบอรรถฐาน โดย สุนันท์ ปินไธสง.....	123
เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: เสี่ยงสะท้อนจากผู้เรียนและผู้สอน โดย อติศา เบญจรัตน์านนท์.....	128
เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง มารยาทชาวพุทธ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับหุนหวกจากการสอนโดยใช้ทักษะการปฏิบัติของเดฟร่วมกับวิธีทัศนภาษามือ โดย ธนาทิพย์ ทองประศาสน์.....	141
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดย นัฐพล วัฒนสุข, ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์.....	150
เรื่อง การศึกษาความสามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความคงทนในการเรียน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากการสอนที่ใช้การสอนแบบแฮร์บาร์ต (Herbart Method) ร่วมกับการสอนกลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive Strategy Instructions) โดย รัตนา เวฬุวนารักษ์.....	157
เรื่อง การผลิตครูในศตวรรษที่ 21:ห้องเรียนแห่งศตวรรษใหม่ โดย กิตติวิทย์ เดชชวนากร.....	167
เรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดย ณัฐพงษ์ คนมั่ง.....	178
เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสำหรับครูผู้ช่วยโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดย ธิญมัย แฉล้มเขตต์.....	183

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 โดย ชีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย, สุขุม พรหมเมืองคุณ, สายรุ่ง ปลั่งกลาง.....	189
เรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรมชาวไทยเชื้อสายเวียดนามที่ ต.ปามะคาบ อ.เมือง จ.พิจิตร โดย ปรีชญ์ ดาวอุดม, เข็ดชาย ชูช่วยสุวรรณ.....	197
เรื่อง การสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับแรงงานต่างด้าว โดย พงศ์เทพ โดมาดี, กัมปนาท บริบูรณ์.....	208
เรื่อง การเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันและการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน โดย เขวารีย์ ทักษะจาร์พงศ์, กนกวรรณ พันศิลา.....	219
เรื่อง วิสัยทัศน์และพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 5 โดย หาดแก้ว ทองขาว.....	225
เรื่อง การพัฒนาผู้นำชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดย อัคริน หนูจ้อย, ชไมพร ดิสถาพร, สอนง โลหิตวิเศษ.....	238
เรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา เขตอำเภอโนนศิลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดย สวัสดิ์ หวานสูงเนิน.....	244
เรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดย กนกวรรณ แก้วภิรมย์.....	251
เรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านคิดเป็น ทำเป็น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนพยอม โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย กมล แสงบุญ.....	261
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดโดยใช้โครงงาน โดย เขมิกา สงวนพวง, พิชญ์กลินี นนทกัญจนจินดา, ณิชชา อ่อนอุดม.....	269
เรื่อง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการสอนแบบซิปปา โดย ทอฉาย ดาวชาติ, พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว.....	274
เรื่อง การให้เหตุผลเชิงอุปมาของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้การศึกษาชั้นเรียนและวิธีการแบบเปิด โดย รัตติญา ทักษนิท, สัมพันธ์ ถิ่นเวียงทอง, ไผตรี อินทร์ประสิทธิ์.....	283
เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และทัศนคติทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es โดย กัญมณีธัญญาณ์ ยงยุทธวิชัย, รังสิพัฒน์ ยงยุทธวิชัย.....	293
เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดย สุทธิพงศ์ บุญผดุง, ธรรมนันต์ อุณนะนันท์, เจษฎา ราชฎร์นิยม.....	300

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
เรื่อง การสอนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมตามแนวพุทธวิธีแบบวิถีชัชวาลกรณียวิธี โดย อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์.....	307
เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการแก้ปัญหาแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตาม แนวทางของสะเต็มศึกษาผ่านกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ โดย กำธร คงอรุณ, วรินทร์ สุภาพ, รัชฎา วิริยะพงศ์.....	313
เรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ โดย เจนภพ ชัยวรรณ, ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, ภัทราวดี มากมี.....	322
เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้โปรแกรมการปรับพฤติกรรมเด็กสำหรับผู้ดูแลเด็กอายุ 4-6 ปี โดย ณัฐชยา จังไฟโรจน์.....	337
เรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครภูเก็ต โดย พรรณวดี ขำจริง.....	345
เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเขียนร่วมกัน ที่มีต่อความสนใจในการเขียน และพฤติกรรมความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัย โรงเรียนดอนวิทยฯ จังหวัดหนองบัวลำภู โดย วันเพ็ญ ชันชวา.....	354
เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกรุงเทพมหานคร โดย อวยพร ศุภสวัสดิ์.....	361
เรื่อง ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่องความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และความรู้เกี่ยวกับลูกค้า วิชาการขายเบื้องต้น 1 โดยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดย อังศวี หาญประโคน.....	368
เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูผู้สอนวิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 โดย นวรัตน์ รัตนศรีวอ.....	378
เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้านภาวะผู้นำแบบทรงประสิทธิภาพ สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย วิชัย วิศวกรรมนิช, จตุพล ยงคร, จารุวรรณ สกุลคู.....	383
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ	392
รายชื่อคณะกรรมการดำเนินการ	393
รายชื่อคณะทำงาน	394

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต
THE PERCEPTION ON THE NATIONAL REFERENDUM ON THE DRAFT OF A NEW CONSTITUTION OF HIGH SCHOOL
STUDENTS IN MUANG DISTRICT, PHUKET

พรรณวดี ขำจริง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาติดตามข้อมูลข่าวสารมากที่สุด จากอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือโทรศัพท์ และโทรทัศน์ นักเรียนให้ความสำคัญโดยจัดลำดับให้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 คือ อินเทอร์เน็ต และอันดับที่ 3 คือ หนังสือพิมพ์ ตามลำดับ และ พบว่าส่วนใหญ่ของนักเรียนติดตามข่าวสารในระดับความถี่เป็นประจำทุกวัน ส่วนเรื่องความเพียงพอของแหล่งข้อมูลข่าวสาร ในสถานศึกษาพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) นักเรียนใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารในสถานศึกษาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) และต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูล ระดับปานกลาง ขณะเดียวกันก็ต้องการข้อมูลจากเสียงตามสาย ($\bar{x} = 3.22$) รองลงไปคือ จากป้ายนิเทศ ($\bar{x} = 3.15$) และการเสวนาพูดคุย ($\bar{x} = 3.13$)

2. เปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนเพศหญิงและเพศชายระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต พบว่า นักเรียนชายแตกต่างกับนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรับรู้, ประชามติ, ร่างรัฐธรรมนูญ, ลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร, ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

Abstract

The research aimed to 1) study on the characteristics of the perception towards information and 2) compare the perception levels amongst students in Muang District, Phuket on the national referendum on the draft of a new constitution. The sample group included 376 students from grade 10 – 12, Muang District, Phuket. The research's tool was questionnaires. The data was statistically analyzed using the frequency, percentages, and mean. The results showed that:

1) the perception on the information about the national referendum on the draft of a new constitution was consumed by Internet, cell-phones and televisions. They tracked information through television, Internet and newspaper accordingly. The frequency of tracking information happened in the daily basis. Besides, their satisfaction of the sources of information in school was medium ($\bar{x} = 2.98$). Their exposure to various sources of information was medium ($\bar{x} = 2.80$). Their motivation to gain information from any other sources of information was also medium. In fact, they preferred to receive information through public announcement ($\bar{x} = 3.22$), billboards ($\bar{x} = 3.15$) and discussion ($\bar{x} = 3.13$).

2) the comparison among the perception of students in Muang District, Phuket towards information about the national referendum on the draft of a new constitution showed that it was based on gender differences (males and females) and was statistically given the significance level of .05

Keywords: Perception, National Referendum, The Draft of a Constitution, The Characteristics of Perception Towards Information, The Perception Towards the Importance and Knowledge of Information

บทนำ

สื่อมวลชนนั้นมีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้กับสังคมมาก "สื่อมวลชน" จึงเปรียบเสมือนคนกลางที่มีความสำคัญในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนผู้รับสารทราบ สื่อจึงเป็นทั้งผู้ปลุกความคิด ให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกในสังคม บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสื่อจึงควรมีมาตรฐานสูงพอในฐานะที่เป็นผู้ชี้แนะทางความคิดของสังคม จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อและช่วยพัฒนาความคิด ตลอดจนการปลูกฝังนิสัยที่สอดคล้องกับระบบการปกครองประเทศได้เป็นอย่างดี สื่อมวลชนจึงมีภาระหน้าที่ ในการประมวลข้อมูล ข้อเท็จจริง และมีสิทธิเสรีภาพในการนำเสนอและแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่างๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ จรรยาบรรณและจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน เพื่อให้ติดตามความเป็นไปที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและชัดเจน และในฐานะที่ประชาชนเป็นผู้บริโภคข่าวสารจึงเป็นผู้มีอิทธิพลต่อสังคมจากการรับรู้ข่าวสารที่นอกจากการวิเคราะห์เลือกกรับข้อมูล ยังเป็นกระบวนการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาสังคมต่อไปอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2551)

จากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ผ่านมาการเมืองจึงเป็นเรื่องของความขัดแย้งแก่งแย่งทำให้การเมืองกลายเป็นเรื่องที่ไม่ดีในสายตาของคนทั่วไป (ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม, 2549) ได้มีนักเรียน นิสิต นักศึกษาบางส่วนให้ความสนใจและเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ โดยมีการจัดตั้งเป็นกลุ่มเยาวชนพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยหรือ Young PAD (Young People's Alliance for Democracy) เพื่อออกมาเคลื่อนไหวทางการเมืองร่วมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออนาคตการเมืองไทยและวิถี การเรียนของเยาวชนเหล่านี้ ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลส์) จึงได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเรื่อง "เยาวชนคิดอย่างไรกับการเมืองไทยในปัจจุบัน" โดยเก็บข้อมูลจากเยาวชนอายุ 15-25 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 917 คน เมื่อวันที่ 13-14 กันยายนที่ผ่านมา พบว่าความสนใจต่อเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของเยาวชนมีความสนใจค่อนข้างมาก ร้อยละ 48.9 และความเห็นต่อการเข้าร่วมชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมืองของนักเรียน/นิสิต/นักศึกษาในขณะนี้ พบว่า เห็นด้วย ร้อยละ 46.3 โดยให้เหตุผลว่า เยาวชนคือกำลังสำคัญของชาติ ควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อบ้านเมือง เป็นสิทธิอันชอบธรรมตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการสะท้อนมุมมองของเยาวชนให้ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองได้รับรู้ และ เยาวชนเป็นพลังบริสุทธิ์ ฯลฯ (ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2551) ซึ่งจะเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีอารมณ์ความรู้สึกต่อสถานการณ์การเมืองหลายประเด็นที่ไม่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่มากนัก แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ พวกเขาเหล่านี้ส่วนใหญ่กำลังรับรู้รับทราบข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชนและคนรอบข้างถึงความวุ่นวายต่างๆ ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ที่น่าสนใจคือ การแสดงออกถึงสปิริตหรือจิตสำนึกของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ต่อความสนใจในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเกี่ยวกับการเมืองการปกครองประชาธิปไตย จึงมีความสำคัญต่อระบบการเมืองการปกครองของประเทศอย่างยิ่ง การศึกษาก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อและช่วยพัฒนาความคิดแก่ประชาชน ตลอดจนการปลูกฝังนิสัยที่สอดคล้องกับระบบการปกครองประเทศได้เป็นอย่างดี การศึกษาจึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเมือง โดยเป็นสิ่งที่จะจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสนใจการเมืองและเข้าใจบทบาทของรัฐบาลในการปกครองไม่ว่าจะระบอบการปกครองแบบใดก็ตาม มักจะใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือปลูกฝังค่านิยมทางการเมือง ให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ทางการเมืองของประเทศ การเรียนรู้ทางการเมืองของประชาชน เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระบบการศึกษากับบุคคลทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยมและบุคลิกภาพเป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเมืองออกมาในรูปแบบต่างๆ (Apter, 1965 อ้างถึงใน สุดใจ สมบัติพิทักษ์, 2527) คนในปัจจุบันใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษานานเกือบครึ่งหนึ่งของชีวิต สถาบันการศึกษาจึงมีอิทธิพลในหลายๆ ด้านของชีวิต นอกจากจะถ่ายทอดวิชาความรู้โดยทั่วไปและวิชาชีพแล้ว ประสบการณ์ในโรงเรียนยังเป็นเครื่องหล่อหลอม ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2519 อ้างถึงใน เยาวภา ประคองศิลป์, 2548 ได้ให้ความเห็นว่าสถาบันการศึกษาจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ที่พื้นฐานพลเมือง ให้รู้จักการเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ให้รู้จักแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาในสังคมประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยให้เหมาะกับวัยและความรับผิดชอบ เช่น ให้มีการจัดตั้งสภานักเรียนหรือนักศึกษา เพื่อให้พวกเขามีส่วนปกครองดูแลและเบียบวินัยของตนเอง และมีการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งเหล่านี้จะช่วยอบรมกล่อมเกลาทัศนคติและความเชื่อที่ส่งเสริมระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย

รูปแบบหนึ่งของประชาธิปไตยทางตรงที่ประชาชนของประเทศมีสิทธิในการแสดงออกถึงความต้องการทางด้านการเมือง การปกครองของประเทศ การนำร่างกฎหมาย ร่างรัฐธรรมนูญ และนโยบายที่สำคัญของประเทศ ไปผ่านการตัดสินใจเพื่อแสดงความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบโดยประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย นับเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อแนวทางการปกครองประเทศ และถือเป็นประชาธิปไตยทางตรงแบบหนึ่งซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรงในการบริหารราชการแผ่นดินในการออกเสียงประชามติจึงมีความสำคัญเพราะเป็นการแสดงความคิดเห็นของประชาชนในระดับชุมชน จังหวัด ภาคหรือประเทศว่าจะเห็นด้วยหรือไม่กับประเด็นการเมืองการปกครอง กฎหมาย หรือนโยบายสาธารณะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มติของประชาชนที่รัฐให้สิทธิออกเสียงลงคะแนนรับรองร่างกฎหมายที่สำคัญ ที่ได้ผ่านสภานิติบัญญัติแล้ว หรือให้ตัดสินปัญหาสำคัญในการบริหารประเทศ จะเห็นได้ว่าการลงประชามติเพื่อรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของกฎหมายอื่นๆ อันจะมีผลกระทบกับชีวิตของประชาชนทุกคนในทุกๆ ด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมการออกเสียงประชามติเป็นกลไกที่นำมาเสริมทฤษฎีตัวตนของประชาชน โดยให้สิทธิแก่ประชาชนในการตัดสินใจต่อกิจการหรืองานใด ๆ สนับสนุนหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง นอกจากการให้สิทธิประชาชนออกเสียงประชามติในเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแล้ว บางประเทศยังเปิดโอกาสให้มีการออกเสียงประชามติในเรื่องอื่น ๆ เช่น ร่างกฎหมายหรือนโยบายที่สำคัญหรือกิจการอื่นที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน

ดังนั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จึงมีความสำคัญต่อบทบาทและหน้าที่และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึง เรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต เนื่องจากเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา เป็นช่วงวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางการเมืองจากพื้นฐานที่สั่งสมมาตั้งแต่วัยเด็ก การอบรมกล่อมเกลากิจการทางการเมืองให้เด็กตั้งแต่ต้น เป็นการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองในวัยความเป็นผู้ใหญ่ต่อมาได้มีการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในวัยต้นๆ ของชีวิตนั้น มีความสำคัญเป็นอันมาก แนวความคิดและทัศนคติต่างๆ ทางด้านการเมืองที่เด็กเรียนรู้ระหว่างอยู่ในช่วงของการเรียนตอนต้นๆ มักจะมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองตอนเป็นผู้ใหญ่มากกว่าแนวความคิดและทัศนคติที่บุคคลเรียนรู้ในช่วงหลังๆ ของชีวิต (สลิต นิมมญาตี, 2524 อ้างถึงใน เยาวภา ประคองศิลป์, 2548) ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อวางแผนในการศึกษา อบรม พัฒนานักเรียนในการเป็นผู้นำในระบอบประชาธิปไตยและเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาความมั่นคงของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต โดยจำแนกตามเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2,440

2 กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2,440 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970; อ้างถึงในประภาพร ศรีตระกูล, 2550) และได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน

2. การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage-Sampling)

2.1 ใช้วิธีสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อโรงเรียนในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลบางเหนียว โรงเรียนเทศบาลพิบูลสวัสดี และโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์

2.2 ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) จำนวนกลุ่มอย่างนักเรียนของโรงเรียนในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้จำนวน 367 คน

2.2 ใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างสัดส่วนโดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนด นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ให้มีสัดส่วนเพศชายจำนวนร้อยละ 50 กับเพศหญิงจำนวนร้อยละ 50 หรือครึ่งหนึ่ง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน

3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ และแบบวัดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ แผนการเรียน และภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย แหล่งของข้อมูลที่นักเรียนใช้ในการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ การจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสาร ความเพียงพอของแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ การใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาของนักเรียน และความต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากแหล่งข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ และแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 ระดับ คือ ลักษณะการรับรู้จากแหล่งข้อมูลน้อยที่สุด (1) มีลักษณะการรับรู้จากแหล่งข้อมูลน้อย (2) มีลักษณะการรับรู้จากแหล่งข้อมูลปานกลาง (3) มีลักษณะการรับรู้จากแหล่งข้อมูลมาก (4) และมีลักษณะการรับรู้จากแหล่งข้อมูลมากที่สุด (5) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 แบบวัดระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต เป็นแบบเลือกตอบ ถูกผิด จำนวน 47 ข้อ โดยแยกเป็น 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 เรื่องการออกเสียงประชามติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ประเด็นที่ 2 เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญ และการออกเสียง และประเด็นที่ 3 การเตรียมความพร้อมของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต มีผลการวิจัยพอสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผลการวิจัยพบว่า แหล่งข้อมูลที่นักเรียนใช้ในการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญมากที่สุด คือ โทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ นักเรียนได้การจัดลำดับความสำคัญของแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในชีวิตประจำวันโดยจัดลำดับให้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในชีวิตประจำวันเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 คือ หนังสือพิมพ์ และอันดับที่ 3 คือ วิทยุ ตามลำดับความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียน ส่วนใหญ่มีการติดตามข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสนใจและต้องการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ที่เกิดขึ้นทุกวัน ซึ่งในเรื่องความเพียงพอของแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) อาจเป็นเพราะแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องของข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ในสถานศึกษามีปริมาณน้อยไม่เพียงพอความต้องการของนักเรียน มีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่าง

รัฐธรรมนูญของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) สอดคล้องกับเหตุผลของนักเรียนในการใช้แหล่งข้อมูลในสถานศึกษาจากคำถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนที่ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาเป็นส่วนใหญ่ นั้น เพราะเห็นว่าเรื่องการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน มีความสนใจและต้องการที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอด และความต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากแหล่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่ นักเรียนต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญมากที่สุด คือ ต้องการจัดรายการวิทยุหรือเสียงตามสาย ($\bar{x} = 3.22$) ต้องการจัดป้ายนิเทศ ($\bar{x} = 3.15$) และต้องการจัดเสวนาพูดคุยการจัดเสวนาพูดคุย ($\bar{x} = 3.13$) จากผลแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากแหล่งข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ จากคำถามปลายเปิดพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะได้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในรูปแบบที่ผ่านระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (SMS) และต้องการให้มีจัดสัปดาห์การลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญร่วมแสดงความคิดเห็นการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญขึ้นในสถานศึกษา

2. ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผลการวิจัยพบว่า การจำแนกจัดระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับที่ถือว่าผ่านเกณฑ์มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 รองลงมาคือมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับที่ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 และนักเรียนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับต่ำมีเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

3. เปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงผลการวิจัยพบว่า มีการรับรู้ระหว่างนักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงระดับการรับรู้ข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผลการวิจัยพบว่า แหล่งข้อมูลที่นักเรียนใช้ในการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญมากที่สุด คือ โทรศัพท์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาสนิ โกรฤกษ์ (2542) เรื่องการเปิดรับข่าวสารความรู้และพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เนื่องจากโทรทัศน์ มีทั้งภาพเคลื่อนไหว สีสด และเสียงที่สามารถดึงดูดความสนใจมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้การเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองตามนิตยสารมักไม่ค่อยทันต่อเหตุการณ์เท่ากับสื่อโทรทัศน์ และนอกจากนี้ในปัจจุบันนักเรียนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ (Hi-tech communication) สร้างความสนใจ และมองเห็นถึงประโยชน์จากการใช้ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น รวมถึงการเปิดช่องทางในแอปพลิเคชันที่รัฐบาลได้สร้างขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนได้แก่ ฉลาดรู้ประชามติ , ดาวเหนือ , ตาสับประดา , เป็นต้น

การจัดลำดับความสำคัญของแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต พบว่า นักเรียนจัดลำดับให้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในชีวิตประจำวันเป็นอันดับที่ 1 อันดับี่ 2 คือ หนังสือพิมพ์ และอันดับที่ 3 คือ วิทยุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ วัชรานุรักษ์ (2542) เรื่อง การรับรู้ทางการเมืองของชนชั้นล่างไทย - มุสลิม เกี่ยวกับการก้าวสู่ภาพลักษณ์รัฐบาลในด้านความมีประสิทธิภาพในการบริหารของรัฐบาล ภายใต้กลไกและกติกากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมืองพุทธศักราช 2540 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการรับรู้ทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการเมืองลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในลักษณะของการติดตามบ่อยครั้ง สื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดได้แก่ โทรทัศน์ ร้อยละ 51.60 และ

การติดตามเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 48.40 ก็ติดตามจากโทรทัศน์ นอกจากนี้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีบทบาทในทางกล่อมเกลากองการเมืองอย่างสำคัญในสังคมสมัยใหม่ เพราะเป็นสิ่งที่มืออยู่อย่างแพร่หลาย แต่การกล่อมเกลากองการมาสื่อมวลชนมักไม่มีการกระทำระหว่างผู้ให้กับผู้รับ จึงมักเป็นการกล่อมเกลากองการเดียว แต่ก็มีอิทธิพลมากในสังคมสมัยใหม่ เพราะทำให้รวดเร็ว กว้างขวาง และประหยัด (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2527) อาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนเป็นองค์การกล่อมเกลากองการสังคมเมืองที่มีความสำคัญเป็นพิเศษตั้งแต่ราวๆ ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา เด็กประณของอเมริกันโดยทั่วไปใช้เวลาดูโทรทัศน์ราวๆ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และใช้เวลากับสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ อีกต่างหาก สิ่งที่เด็กได้รับจากสื่อมวลชนส่วนมากไม่ได้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อมวลชนโดยตรง แต่ก็เสี่ยงไม่พ้นที่เนื้อหาทางด้านการเมืองจะต้องปะปนอยู่และเด็กๆ เองก็มีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมืองที่น่าตื่นเต้นบางอย่างอยู่เหมือนกัน ผลในช่วงยาวที่เกิดจากการให้ความสนใจแก่สื่อมวลชนก็คือ ทำให้เด็กค่อยๆ ให้ความสนใจต่อองค์ประกอบต่างๆ ในระบบการเมืองมากขึ้นโดยไม่รู้ตัว (สถิต นิยมญาติ, 2524) สมชาย ภคภาสวิวัฒน์ และ สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (2539) กล่าวว่า สื่อมวลชนสร้างความตื่นตัวทางการเมืองในอัตราเร่งอย่างมากในช่วงสองสามปีที่ผ่านมา ลักษณะความตื่นตัวทางการเมืองของสังคมไทยนั้นคงดูได้จากปริมาณ และความถี่ของข่าวสารด้านเศรษฐกิจการเมืองตลอดจนการขยายตัวของรายการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเมืองของสื่อโทรทัศน์ วิทยุตลอดจนการขยายหน้าและจำนวนหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางการเมืองที่ผุดขึ้นในช่วงนี้ค่านิยมหรือวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ที่กำลังขยายกว้างขึ้น อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของสื่อมวลชนนั้นจะเป็นวัฒนธรรมแบบสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Participant culture) ในระดับสูงขึ้นไป และจะอยู่ในกระบวนการเข้าไปแทนที่วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของคนไทย การขยายตัวของสื่อมวลชนเป็นตัวช่วยเชื่อมสังคมไทยในชุมชนต่างๆ เข้าด้วยกัน จะมีส่วนช่วยปรับระดับการรับรู้และความตื่นตัวในด้านข่าวสาร เศรษฐกิจ และการเมืองในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีการติดตามข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสนใจและต้องการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ สอดคล้องกับกระแสของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ที่เกิดขึ้นทุกวัน ซึ่งเรื่องการเมืองเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของทุกคนจึงเป็นเหตุผลให้นักเรียนต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในสถานการณ์ทางการเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรชนี มีกรุณา (2550) เรื่องความคิดเห็นต่อบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณียุครัฐบาล พ.ตท. ทักษิณ ชินวัตร (ก.ย. 2548 - ก.ย. 2549) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน โดย เปิดรับข่าวสารการเมืองทุกวันมากที่สุด และใช้เวลาอ่านนาน 21 - 30 นาที มากที่สุด

ความเพียงพอของแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) อาจเป็นเพราะแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องของข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษามีปริมาณน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งบทบาทสำคัญยิ่งในการเป็นผู้ให้การอบรมกล่อมเกลากองการการเมืองของสถาบันการศึกษาก็คือ ผู้บริหารและครู จะทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนรวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจที่ตีทางการเมืองแก่ประชาชนทั่วไปในชุมชนด้วย มีแต่ข้อน่าสงสัยเกี่ยวกับความเข้าใจที่สับสนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษากับการเมือง (สุรียัน นนทศักดิ์, 2529) คือบางส่วนยังมีความคิดว่าครูและผู้บริหารต้องเป็นกลางทางการเมือง ไม่ใช่ใช้สถานศึกษาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางการเมือง ความคิดดังกล่าวทำให้เกิดความเข้าใจที่สับสนระหว่างบทบาทของตนเอง และบทบาทของสถาบันการศึกษา โดยส่วนตัวนั้นครูและผู้บริหารเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเหมือนกับสมาชิกคนอื่นๆ ในการที่จะมีส่วนเลือกผู้มาทำหน้าที่ออกกฎหมาย หรือสนับสนุนระบบการปกครองที่เหมาะสมการใช้สถานศึกษาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองย่อมทำได้หากกิจกรรมนั้นเป็นการให้ความรู้ทางการเมืองที่ไม่ได้ดำเนินการโดยพรรคการเมืองใด หรือมีเจตนาที่จะสนับสนุนพรรคการเมืองใด และความคิดที่ว่า นักเรียนยังเป็นเด็กเกินไปที่จะรู้เรื่องการเมืองหรือร่วมกิจกรรมทางการเมืองความเข้าใจเช่นนี้เนื่องมาจากผู้บริหารและครูยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าการเมืองคืออะไร โดยแท้จริงแล้วการเมืองเป็นเรื่องของทุกคนในสังคมและทุกระดับอายุ เพราะการเมืองเกี่ยวข้องกับทุกคนตั้งแต่เกิดจนตาย ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารงานวิชาการ งานกิจการนักเรียน ฯลฯ ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษานอกระบบด้วย

การใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาของนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) สอดคล้องกับเหตุผลของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนที่ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาเป็นส่วนใหญ่ นั้น เพราะเห็นว่าเรื่องการเมืองมีสำคัญในชีวิตประจำวัน มีความสนใจและต้องการที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา ส่วนนักเรียนที่ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในสถานศึกษาน้อย เพราะเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องน่าเบื่อ เคร่งเครียด ไม่น่าสนใจ และแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษามีไม่เพียงพอ

ความต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากแหล่งข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ ของนักเรียน ส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ โดยให้มีการจัดรายการวิทยุหรือเสียงตามสาย ($\bar{x} = 3.22$) ต้องการให้มีการจัดป้ายนิเทศ ($\bar{x} = 3.15$) และต้องการให้มีจัดเสวนาพูดคุยการจัดเสวนาพูดคุย ($\bar{x} = 3.13$) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภรณ์ หงส์มณี (2540) เรื่องการพัฒนาสื่อมวลชนเพื่อพัฒนาคณะและสังคม พบว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้ให้ความสำคัญของการสื่อมวลชนว่า เป็นกลไกที่ช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับประชาชนทุกช่วงอายุ ทุกกลุ่มและทั่วทุกภูมิภาค ดังนั้นจุดเริ่มแรกของการพัฒนา ควรจะพิจารณาให้ความสำคัญกับสื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียง นอกจากนี้ประชาชนรับข่าวสารทางการเมืองผ่านทางสื่อวิทยุเพราะประชาชนสามารถมีไว้เป็นเจ้าของได้มากกว่าสื่อประเภทอื่นและมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่าสื่ออื่นๆ ทั้งนี้เพราะ ปัจจัยทางราคาที่ถูกกว่าสะดวกในการใช้ และเปิดรับ (วิชัย โวหารตี, 2533) และในการสร้างทัศนคติทางการเมือง การพูดคุย การเผยแพร่ การประชุมเสวนา การอบรม การแจกใบปลิว และ การติดป้ายประกาศ สามารถที่จะช่วยสร้างสำนึกทางการเมือง ค่านิยมทางการเมืองและทัศนคติทางการเมืองให้แก่ประชาชนได้ พร้อมทั้ง สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง นอกจากการสร้างความรู้ความเข้าใจแล้ว การสื่อสารยังถูกนำมาใช้สร้างความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองได้อย่างมาก การเผยแพร่ ประชาธิปไตย โดยสื่อบุคคลก็ดี สื่อมวลชนก็ดี ได้ทำให้ประชาชนเข้าใจดีขึ้นว่าประชาธิปไตยคืออะไร การพูดถึงกฎหมาย การออกพระราชบัญญัติต่างๆ ในปัจจุบันประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น ทุกครั้งที่ออกกฎหมายใหม่ มีการออกพระราชบัญญัติใหม่ที่ประชาชนต้องรับรู้ และเข้าใจ เพื่อปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองที่ดีก็มีการนำเสนอประชาชนด้วยการสื่อสาร (เสรี วงษ์มณฑา, 2537)

นอกจากนี้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญจากแหล่งข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ จากคำถามปลายเปิดพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะได้รับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (SMS) และต้องการให้มีจัดสัปดาห์ทางการเมืองเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองขึ้นในสถานศึกษา

2 ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า การจำแนกจัดระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับที่ถือว่าผ่านเกณฑ์มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 อาจเนื่องมาจากปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ได้แก่ นักเรียนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารทุกวัน หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองมาบ้าง รองลงมาคือมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับที่ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากพื้นฐานความสนใจที่มีต่อการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญมีน้อย และไม่คอยให้ความสนใจ สอดคล้องกับคำถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงเหตุผลของการใช้แหล่งข้อมูลในสถานศึกษา พบว่า ส่วนนักเรียนได้ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาน้อย เพราะเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องน่าเบื่อ เคร่งเครียด ไม่น่าสนใจ และแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษามีไม่เพียงพอ ส่วนนักเรียนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในระดับดี มีเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 อาจเป็นเพราะความสนใจและต้องการติดตามข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bromage (1950) ที่พบว่า ผู้ที่สนใจกิจกรรมทางการเมืองหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง จะสนใจข่าวสารทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยร่วมกิจกรรมทางการเมือง และสอดคล้องกับผลสำรวจ ของศูนย์วิจัยดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เรื่อง เยาวชนไทย กับ การเมืองไทย (2551) พบว่า ความสนใจต่อการเมืองของเยาวชนไทย ส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจการเมือง ร้อยละ 33.54 และสาเหตุที่เยาวชนไทยไม่สนใจการเมือง

เมืองไทย ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การเมืองน่าเบื่อหน่ายมีแต่เรื่องทะเลาะกัน/ขัดแย้ง/แก่งัดกัน/ตีแต่เล่นเกมการเมือง ร้อยละ 24.01

3 เปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญระหว่างนักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงมีระดับการรับรู้ข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของประไพ กาศิบาล (2549) เรื่อง ความสนใจทางการเมืองกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่านักศึกษาชายมีความสนใจทางการเมืองและเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่าหญิง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาแต่ก็พอจะวิเคราะห์และให้เหตุผลได้ว่า ในปัจจุบันเพศหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกับเพศชาย สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ ที่ทำให้เป็นแรงกระตุ้นในการเลือกรับข่าวสารทางการเมือง รวมทั้ง การนำเสนอข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบันก็เป็นไปอย่างกว้างขวาง จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้หญิงมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น ในอดีตที่สังคมไทยมีวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นประเพณีนิยมหรือแบบเผด็จการ และให้ความสำคัญต่อเพศชายมากกว่าผู้หญิงค่อนข้างถูกกดดันจากสังคมแต่ปัจจุบันสภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปเพราะได้รับกระแสเรื่องสิทธิมนุษยชนค่อนข้างมากฐานะทางสังคมและสิทธิของผู้หญิงในสังคมไทยและทั่วโลกได้รับการยอมรับมากขึ้น (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2551) สอดคล้องกับผลการสำรวจ ของ เอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่องเสียงสะท้อนของผู้หญิงไทย ต่อการเมืองกับสิทธิของผู้หญิง และสื่อมวลชนของสังคมไทย (2551) พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 88.10 ระบุให้ความสำคัญต่อการที่ผู้หญิงควรมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชาย รองลงมาคือ ร้อยละ 80.70 เห็นว่าควรมีรัฐมนตรีหญิงในรัฐบาลมากขึ้น ร้อยละ 79.20 เห็นว่าควรมีผู้หญิงในรัฐสภาเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรสนับสนุนด้านงบประมาณในเรื่องของการเพิ่มประสบการณ์หรือทักษะความรู้การลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญให้กับนักเรียน และส่งเสริมในเรื่องของสื่อหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้มากขึ้น เพราะความรู้เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานในการใช้ชีวิตของนักเรียนในสังคมต่อไปในอนาคต
2. ควรส่งเสริมให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในสถานศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย เพื่อที่จะเป็นการกระตุ้นความสนใจและสามารถเข้าถึงความต้องการของนักเรียนได้มากที่สุด เช่น ข้อมูลข่าวสารการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญผ่านระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (SMS) มีจัดเสวนาสัปดาห์ทางการเมืองเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองขึ้นในสถานศึกษา เป็นต้น
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบหรือที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ควรมีความรับผิดชอบและยึดมั่นในจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเพื่อการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงและมีความถูกต้อง เพื่อประชาชนจะได้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา. (2542). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- นคร เสรีรักษ์. "สิทธิที่จะรู้" ในรัฐธรรมนูญ.สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. [ออนไลน์] 11 พฤศจิกายน 2551 [อ้างเมื่อ 2 พฤษภาคม 2550] จาก <http://www.fpps.or.th/news.php?detail=n1188756686.news>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประภาพร ศรีตระกูล. (2550). แบบฝึกหัดและเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชา 217720 ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เยาวภา ประคองศิลป์. (2548). เอกสารคำสอน ครูกับรัฐศึกษา. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. การเมืองสมานฉันท์. ไทยเอ็นจีโอ. [ออนไลน์] 22 กันยายน 2551 [อ้างเมื่อ 2 มีนาคม 2549] จาก http://www.thaingo.org/HeadnewsKan/paiboon_politic.htm.

- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์เน้นสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2551). เยาวชนคิดอย่างไรกับการเมืองไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สโรชนี มีกรุณา. (2550). ความคิดเห็นต่อบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณียุค รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร (ก.ย.2548-ก.ย. 2549). วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). การสื่อสารกับการเมือง : เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2538). การสื่อสารกับการพัฒนาประเทศ ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสรี ชังภัย. (2541). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของครูสังกัดประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุขุม นวลสกุล และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. (2531). การเมืองและการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลปการพิมพ์.
- สุภาพ ปริญญาเสวี ประชา กัลป์ยานชาติ และเสนีย์ สุวิหวัศ. (2533). รัฐศาสตร์พื้นฐานการเมืองและการปกครอง. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- สุธาสิณี ไกรฤกษ์. (2542). การเปิดรับข่าวสารความรู้และพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในชุมชนแออัดในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2545). การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพฯ : ประสิทธิ์ภักดิ์แอนด์พริ้นติ้ง.
- สุรินทร์ นียมางกูร. (2546). เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุดใจ สมบัติพิทักษ์สุข. (2527). พฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษาครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนทรียา หวังชัย. (2544). ความตระหนักของประชาชนในสิทธิความเป็นพลเมืองต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สวนดุสิตโพล. สวนดุสิตโพลเผย-คนรุมปลื้มปชป. เหตุเตรียมข้อมูลชกฟอกมาอย่างดี. เดลินิวส์. [วารสารออนไลน์] 30 มิถุนายน 2551 [อ้างเมื่อ 4 สิงหาคม 2551] จาก <http://www.ryt9.com/tag.html>.
- สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.(2549). อารมณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อสถานการณ์การเมืองขณะนี้: กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 14 -17 ปีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- Atkin, C.K. (1973) Anticipated Communication and Mass Media Information Seek, in Public Opinion Quarterly. N.Y.:Free Press.
- Eulau, Heinz. (1963). The Behavioral Persuasion in Politics. New York : Random House.
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Graham ,Andrew and Gravyn dravyn davies, Broadsasting. (1997). Society and Political in the Multimedia Age. London:Lohn Libbey Media.
- Pennock, Roland J., and Smith, David G. (1964). Political Science. New York: McMillan
- Hilgrad, Ernest R. and Atkinson, Rital. (1976). Introduction to Psychology. 4th ed. New York: Harcourt
- Brace Javanovick, Wilbur Schramm. (1966) The Mass Media as Source of Pubic Affairs. Science and Health Knowledge in Public Opinion Quarterly.